

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1996
21/10/2016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru abrogarea Legii nr. 48/2002*, inițiată de domnul deputat independent Bogdan Diaconu (**Plx. 366/2016**).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare abrogarea *Legii nr. 48/2002*, prin care s-a aprobat *Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare*. Potrivit *Expunerii de motive*, scopul inițiativei este desființarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), deoarece această „*instituție s-a dovedit a fi anti-românească și anti-națională*”.

II. Propuneri și observații

1. Precizăm că prin abrogarea legii de aprobare a unei ordonanțe nu s-ar produce și abrogarea ordonanței în sine, ci eventual, doar o situație de vid legislativ.

2. Menționăm că prevederile *Ordonanței Guvernului nr. 137/2000* instituie cadrul legal privind toate formele de manifestare a discriminării, prevenirea și sancționarea acestora, precum și autoritatea de stat în domeniul

discriminării, respectiv Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), prin intermediul căruia se asigură implementarea principiului egalității între cetățeni, prevăzut în Constituția României, în legislația internă în vigoare și în documentele internaționale la care România este parte. Astfel, Constituția României, la art. 4 alin. (2), statuează: „România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială”.

Totodată, principiul tratamentului egal și al nediscriminării, ca drept fundamental, este prevăzut și apărut de tratate internaționale și acte normative comunitare privind drepturile omului, cum sunt: *Declarația Universală a Drepturilor Omului*, *Carta Drepturilor Omului*, *Tratatul de la Amsterdam (1997)*, *Carta Europeană a Drepturilor Omului*, *Pactul Internațional din 1966 cu privire la drepturile civile și politice*, la care România a aderat. Potrivit art. 20 din Constituția României, „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”.

Menționăm că, la nivel comunitar – european, în urma intrării în vigoare a *Tratatului de la Amsterdam* în 1997, Uniunea Europeană a dobândit noi competențe în materie de combatere a discriminării pe motive de origine rasială sau etnică, religie sau credință, dizabilități, handicap, vârstă și orientare sexuală, implementând o abordare prin care toți cetățenii Uniunii Europene să aibă dreptul la protecție juridică împotriva discriminării directe și indirecte, la tratament egal în ceea ce privește încadrarea în muncă sau să beneficieze de ajutor din partea organismelor naționale pentru egalitate.

Legislația comunitară antidiscriminare stabilește un cadru general de combatere a discriminării și permite adoptarea de către statele membre ale Comunității Europene a tuturor mijloacelor adecvate pentru a lupta împotriva discriminării pe motive de sex, rasă, etnie, religie. În susținerea acestei politici, există o serie de directive europene – *Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică*, *Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă)*, *Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea*

în muncă și ocuparea forței de muncă – care instituie un ansamblu coerent de drepturi și obligații în toate țările membre, inclusiv proceduri judiciare sau administrative menite să ajute victimele discriminării.

De asemenea, la art. 16 alin. (1) este prevăzut: *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”*.

3. Reglementările instituite prin Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 se aplică tuturor persoanelor fizice sau juridice, publice sau private, precum și instituțiilor publice cu atribuții privind: condițiile de încadrare în muncă, criteriile și condițiile de recrutare, selectare și promovare, accesul la toate formele și nivelurile de orientare, formare și perfecționare profesională; protecția și securitatea socială; serviciile publice sau alte servicii, accesul la bunuri și facilități; sistemul educațional; asigurarea libertății de circulație; asigurarea liniștii și ordinii publice precum și alte domenii ale vieții sociale.

Având în vedere că Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 nu stabilește doar cadrul legal pentru înființarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, abrogarea acestui act normativ nu este posibilă.

4. CNCD îndeplinește atribuții generale, între care supravegherea și sancționarea tuturor formelor de discriminare despre existența cărora a fost sesizat, contribuirea la îmbunătățirea dispozițiilor normative din domeniul său de activitate, colaborarea cu diferite instituții, ONG-uri și persoane fizice, potrivit reglementărilor în vigoare de la nivel național, comunitar și internațional.

De asemenea, în cadrul Directivei 2000/43/CE se stipulează în mod clar, la art. 13: *„(1) Statele membre desemnează un organism sau mai multe organisme pentru promovarea egalității de tratament față de toate persoanele, fără discriminare pe baza rasei sau originii etnice. Aceste organisme pot face parte din agenții acreditate la nivel național pentru apărarea drepturilor omului sau respectarea drepturilor persoanelor.*

(2) Statele membre trebuie să ia măsuri pentru ca în competențele acestor organisme să fie incluse:

- acordarea de asistență independentă victimelor discriminării, în urmărirea plângerilor lor de discriminare, fără a aduce atingere dreptului victimelor și al asociațiilor, organizațiilor și al altor persoane juridice menționate la articolul 7 alineatul (2);

- desfășurarea unor studii independente privind discriminarea;

- publicarea unor rapoarte independente și formularea de recomandări în orice problemă legată de o asemenea discriminare”.

Precizăm că deși există diferite instituții cu vocația particulară în ceea ce privește egalitatea de tratament între femei și bărbați (Agenția națională pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați, Comisia națională în domeniul

egalității de șanse între femei și bărbați, etc.), CNCD este singurul organism național în domeniul discriminării sub toate formele.

5. În concluzie, urmare a celor menționate anterior, desființarea unui asemenea organism, aflat sub control parlamentar, deci a cărui activitate este controlată de Parlamentul României, ar avea ca efect lipsa unui organism care să elaboreze și să aplice politicile publice în materia discriminării, ar conduce la nerespectarea rolului de prevenție și sancționare a faptelor de discriminare și ar cauza nesoluționarea sesizărilor persoanelor fizice sau juridice privind faptele sau situațiile de discriminare sub orice formă.

Totodată, anexăm adresa Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nr. 3788/24.06.2016.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CILOȘ

Domnului deputat Florin IORDACHE

Președintele interimar al Camerei Deputaților

3788
24.06.2016

218
201

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII Autoritate de stat autonomă

Nr. 708/ID.R.P.
Data 28.06.2016

**Domnului Ciprian Bucur,
Ministru delegat
Departamentul pentru relația cu Parlamentul**

Urmare adresei dumneavoastră, înregistrată sub nr. 6723 V/DRP/14.06.2016, privitor la *propunerea legislativă pentru abrogarea Legii nr. 48/2002 (Bp. 288/2016)*, vă comunicăm următoarele:

I. Expunere introductivă rezumativă a propunerii legislative:

Prin intermediul propunerii legislative în cauză, inițiatorul urmărește explicit desființarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, prin metoda „eliminării Legii nr. 48/2002 prin care a fost aprobată Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 137/2000, prin care s-a înființat CNCD”.

În motivarea acestui demers legislativ, inițiatorul susține următoarele:

- CNCD ar fi făcut dovada în decursul anilor că funcționează ca o instituție anti-românească și anti-națională, fiind doar un instrument în mâna UDMR și a altor grupuri de interes de a anula valorile românești;
- CNCD s-ar fi remarcat prin amendarea tuturor românilor care au luat atitudine împotriva extremismului maghiar, devenind inclusiv un apărător al teroriștilor HVIM de la Târgu Secuiesc, devenind un instrument de susținere al autonomiei teritoriale maghiare și al acțiunilor teroriste, susținând că Beke Istvan și Szocs Zoltan, reținuți pentru acte de terorism, ar fi discriminați;
- CNCD ar respinge pe bandă rulantă sesizările referitoare la discriminarea românilor în propria lor țară;
- CNCD nu își îndeplinește rolul de apărător al drepturilor celor discriminați, ci are rolul de a le băga pumnul în gură românilor care își cer drepturile sau care au curajul să se exprime public împotriva distrugerii valorilor românești;
- CNCD ar fi devenit o instituție anti-constituțională, de vreme ce ar avea o atitudine constantă împotriva respectării unor drepturi constituționale.

II. Observații cu privire la propunerea legislativă

II.1. Observații de natură procedurală tehnico-juridică și legislativă:

Astfel cum rezultă din conținutul propunerii legislative supuse analizei, respectiv din *expunerea de motive*, obiectul acesteia îl face abrogarea Legii nr. 48/2002 sub intenția urmărită a desființării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Din studiul acestei propuneri legislative, rezultă un vădit dezacord între obiectul acesteia și intenția urmărită astfel cum este înfățișată prin *expunerea de motive*, în sensul în care, astfel cum vom arăta, ipotetica abrogare a Legii nr. 48/2002 nu ar avea defel ca repercusiune juridică desființarea CNCD.

Legea nr. 48/2002 aprobă Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 *privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*.

Această lege nu conține nicio reglementare cu privire la înființarea, organizarea și functionarea CNCD, rezumându-se la a aproba O.G. nr. 137/2000, cu unele completări exclusiv în ceea ce privește definițiile, contravențiile și sancțiunile în materia discriminării.

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 *privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, la data aprobării prin Legea nr. 48/2002, urmărind transpunerea obligatorie în legislația națională a Directivei Consiliului 2000/43/CE *privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000*, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE *de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în munca și ocuparea forței de munca, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000*, avea ca obiect reglementarea principiilor, definițiilor, contravențiilor și sancțiunilor în materia discriminării.

Astfel cum rezultă din conținutul O.G. nr. 137/2000, aceasta nu avea ca obiect înființarea și functionarea, per se, a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

O.G. nr. 137/2000 se limita, în finalul acesteia, la a dispune înființarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării printr-un act normativ distinct, urmând ca această instituție publică să se înființeze, din perspectiva structurii organizatorice și a atribuțiilor, prin hotărâre a Guvernului.¹

¹ Art. 23 din O.G. nr. 137/2000: 1) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, se constituie Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Guvernului. (2) Structura organizatorică și celelalte atribuții ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării vor fi reglementate prin hotărâre a Guvernului.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării s-a înființat, organizându-se și funcționând (*de jure și de facto*), prin H.G. nr. 1194/2001 *privind organizarea și funcționarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării*.

Acest fapt rezultă din chiar titlul respectivei hotărâri a Guvernului, dar și din conținutul acesteia, care reglementa organizarea și funcționarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, constituit „în conformitate” (concordantă) cu prevederile O.G. nr. 137/2000 (prevederile art. 23 din O.G. nr. 137/2000, care dispuneau înființarea/constituirea ulterioară a CNCD, prin hotărâre a Guvernului - H.G. nr. 1194/2001).

Mai mult decât atât, la acea dată, CNCD se înființa, organiza și funcționa, prin H.G. nr. 1194/2001, ca organ de specialitate al administrației centrale, în subordinea Guvernului.

Acest statut instituțional al CNCD - organ de specialitate al administrației centrale, în subordinea Guvernului, se păstra inclusiv la data adoptării Legii nr. 48/2002, care aproba O.G. nr. 137/2000.

Prin urmare, din această analiză tehnico-juridică și legislativă, se desprinde concluzia că abrogarea Legii nr. 48/2002, care nu conține nicio reglementare cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea CNCD, nu ar avea, *de plano*, drept consecință desființarea CNCD, înființat, sub aspectul organizării și funcționării, prin acte normative distincte - H.G. nr. 1194/2001, în conformitate/concordanță cu prevederile art. 23 din O.G. nr. 137/2000.

În măsura în care am aprecia că abrogarea Legii nr. 48/2002 ar conduce la „eliminarea” O.G. nr. 137/2000, s-ar reține, dacă nu exclusiv, măcar în principal, „eliminarea” actului normativ intern care transpune, sub obligație comunitară (obligație care incumbă tuturor statelor membre), legislația comunitară antidiscriminare, în principal sub aspectul instituirii principiilor, definițiilor și măsurilor sancționatorii în domeniul nediscriminării (obiect de reglementare al O.G. nr. 137/2000).

Or, o atare situație ar genera declașarea de urgență a procedurii de „infringement” la adresa României, de către Comisia Europeană, întrucât abrogarea unui act normativ prin care sunt transpuse normativele comunitare obligatorii într-o anumită materie socio-juridică (precum cea a discriminării), presupune *eo ipso* neconformarea legislației naționale la cerințele normelor comunitare.

Pe de altă parte, abrogarea Legii nr. 48/2002 sub o eventuală consecință a „eliminării” O.G. nr. 137/2000 (evident, în raport de forma aprobată la data adoptării Legii nr. 48/2002), nu ar afecta statutul instituțional actual al CNCD.

Astfel cum am relevat anterior, Legea nr. 48/2002 aproba O.G. nr. 137/2000, inclusiv sub aspectul dispunerii înființării CNCD, prin act normativ distinct, ca organ de specialitate al administrației centrale, în subordinea Guvernului.

Or, statutul instituțional actual al CNCD este unul diferit și reglementat printr-un act normativ distinct și superior celui vizat de abrogarea în speță, anume prin Legea nr. 324/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Legea nr. 324/2006 reglementează un statut instituțional diferit al CNCD, anume de autoritate de stat autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar.

Este de natura evidentei că ipotetica împrejurare a abrogării Legii nr. 48/2002, lege ordinară (adoptată în temeiul prevederilor art. 74 alin. 2 din Constituția României nerevizuită), care aproba implicit înființarea CNCD ca organ de specialitate al administrație centrale, în subordinea Guvernului, nu poate afecta statutul actual al CNCD de autoritate de stat autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar, statut reglementat prin Legea organică (superioară celei ordinare) nr. 324/2006 (adoptată în temeiul prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, revizuită și republicată).

În fine, fie și dacă am accepta, *ab absurdum*, teza virtuală a afectării statului actual în sensul desființării CNCD, corelativ intenției inițiatorului, ne-am situa sub aceeași amenințare iminentă a declanșării procedurii de „infringement” la adresa României.

În acest sens, apreciem că sunt deosebit de necesare următoarele precizări vis-a-vis de asigurarea transpunerii acquis-ului în materia nediscriminării, înființarea și asigurarea independenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în contextul legislației din România.

În urma modificărilor succesive aduse Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, prin Legea nr. 48/2002, Ordonanța de Guvern nr. 77/2003 precum și prin Legea nr. 27/2004, standardele minimale prevăzute în Directivele europene au fost transpuse în parte în legislația românească însă, astfel cum a precizat Comisia Europeană în rapoartele sale, au rămas în discuție dezacorduri între legea internă și dispozițiile cuprinse în **acquis-ul comunitar**, respectiv în Directivele Consiliului 2000/43/EC și 2000/78/EC, din acest motiv legislația anti-discriminare necesitând în continuare amendamente (vezi în acest sens Rapoartele Regulare ale Comisiei Europene, anii 2001-2006).

Având în vedere **riscul potențial ca la data aderării României la Uniunea Europeană, la 1 ianuarie 2007, legislația în materia nediscriminării să nu fie conformă acquis-ului**, în 14 iulie 2006 a fost adoptată, de către Parlamentul României, **Legea nr. 324/2006**, lege cu caracter organic, prin care au fost aduse modificări substanțiale cu privire la standardele în domeniul nediscriminării și în special cu privire la statutul instituției naționale desemnate cu monitorizarea și implementarea legislației în domeniu, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Legea nr. 324/2006 pentru modificarea și completarea **Ordonanței Guvernului nr. 137/2000** prevede expres că transpune prevederile Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al

Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000. și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în munca și ocuparea forței de munca, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

În vederea transpunerii acquis-ului comunitar și subsecvent a înlăturării criticilor constante ale Comisiei Europene, Comisiei Europene împotriva Rasismului și Intoleranței, Comitetului Consultativ al Convenției Cadru privind Protecția Minorităților Naționale și a altor instituții internaționale, **legiuitorul român a reglementat aspectele instituționale sesizate și a adus Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, din punctul de vedere al statutului său, în concordanță cu standardele internaționale².**

Astfel, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este **autoritate națională care investighează și sancționează contravențional** faptele sau actele de discriminare, **autonoma**, cu personalitate juridică, **aflata sub control parlamentar** și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte³.

În exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își desfășoară activitatea în mod independent, fără ca aceasta să fie îngrădită sau influențată de către alte instituții ori autorități publice⁴.

Cu privire la noul statut instituțional și de independență al CNCD, astfel cum a fost acesta reglementat prin Legea nr. 324/2006, Comisia Europeană a comunicat următoarele:

Comunicarea Comisiei Europene din 26 septembrie 2006: „**legea respecta standardele Uniunii Europene cu privire la independența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării**”.

Urmare analizei modificărilor aduse de Legea nr. 324/2006, în Comunicarea Comisiei din 26 septembrie 2006, cuprinsă în Raportul de monitorizare privind situația pregătirii Bulgariei și a României pentru aderarea la Uniunea Europeană, capitolul Criteriu Politic: pct. 2 “Alte chestiuni care au presupus un progres ulterior în mai 2006”. Comisia Europeană precizează expres: **“Legea privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare a fost amendată pentru a respecta standardele**

² Directiva Consiliului Uniunii Europene nr. 43/2000, Recomandarea Comisiei Europene împotriva Rasismului și Intoleranței nr. 2 și Recomandarea nr.7, Rezoluția Adunării Generale a ONU nr. 48/134 din decembrie 1993, “Principiile de la Paris” privind măsurile pentru crearea unor instituții naționale de drepturile omului.

³ Vezi art. 16 din Legea nr. 324/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 20 iulie 2006

⁴ Vezi art. 17 din Legea nr. 324/2006

Uniunii Europene cu privire la independența Consiliului National pentru Combaterea Discriminării”⁵ (vezi în acest sens Raportul, la Anexa 9).

Concluzii:

Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este cea care transpune cele două mari directive comunitare în materie de nediscriminare, respectiv Directivele 2000/43/EC și 2000/78/EC. Transpunerea legislației comunitare în materie de nediscriminare, obligatorie în legislația internă a statelor membre, respectiv a dispozițiilor art. 13 din Directiva 2000/43/EC și 18 din Directiva 2000/78/EC, înseamnă inclusiv desemnarea/înființarea unui organism național pentru promovarea tratamentului egal al tuturor persoanelor, pentru aplicarea legislației interne în materie de nediscriminare, respectiv pentru sancționarea juridică a discriminărilor. În acest context, ia ființă, prin Hotărârea Guvernului nr. 1194/2001, completată și modificată prin H.G. 1514/2002, Consiliul National pentru Combaterea Discriminării ca un organ al administrației de stat centrale de specialitate în subordinea Guvernului, iar ulterior (la solicitarea expresă a Comisiei Europene privind statutul de independență al CNCD), prin adoptarea Legii 324/2006, ca **autoritate de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică**, aflată sub control parlamentar și totodată **garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării în România.**

De precizat că CNCD este organismul național care răspunde exhaustiv exigentelor art. 15 din Directiva 2000/43/EC, respectiv art. 17 din Directiva 2000/78/EC, detinând competență generală și absolută pe plan intern în domeniul sancționării (de tip contravențional) a tuturor faptelor de discriminare săvârșite de către orice persoană fizică sau juridică, pe orice criteriu și în orice domeniu al vieții sociale (aparte de Inspekția Muncii, a cărei competență se rezumă, *per a comparatio*, la sancționarea contravențională a discriminărilor săvârșite strict în domeniul muncii, acele discriminări săvârșite de către angajatori la adresa angajaților, pe criteriul sex/gen, potrivit Legii nr. 202/2002).

Modificarea statutului Consiliului National pentru Combaterea Discriminării din organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Guvernului, în autoritate de stat, autonomă, aflată sub control parlamentar, dar **nu subordonată Parlamentului** (art. 16, art.17, art.18 din legea nr. 324/2006), astfel cum rezultă și din concluziile Comisiei Europene, **îndeplinește standardul de independență** prevăzut în legislația europeană în materia nediscriminării (vezi în acest opinia Comisiei Europene exprimată în Raportul din septembrie 2006 comparativ cu opiniile exprimate în Rapoartele din 2002, 2003, 2005, infra parag.5.1.1., raportat la parag.1.5.4., 1.5.5., 1.5.7.:

⁵ Vezi COMMUNICATION FROM THE COMMISSION, Monitoring report on the state of preparedness for EU membership of Bulgaria and Romania, Brussels, 26/09/2006, COM (2006), 2. OTHER ISSUES WHICH NEEDED FURTHER PROGRESS IN MAY 2006: 2.1 Political criteria, *Protection and integration of minorities*; pag. 40: "...The law on preventing and sanctioning all forms of discrimination has been amended to meet EU standards related to the independence of the National Council for Combating Discrimination".

pentru comparație vezi opiniile ECRI, infra parag. 2.2.1., 2.2.2., opiniile Comitetului Consultativ CCPMN infra parag.3.1.2., 3.1.4., respectiv recomandările ECRI, infra parag. 2.2.3. și recomandarea Comitetului Consultativ CCPMN, infra parag. 3.1.4.).

De asemenea, este în conformitate cu **Rezoluția Adunării Generale ONU nr. 48/134 din 1993 privind instituțiile naționale pentru promovarea și protecția drepturilor omului** (vezi în acest sens Rezoluția la Anexa 10. Compunere și garanții de independență și pluralism, alin. 2 teza finală).

Procedurile de numire a membrilor Colegiului CNCD de către Parlament (art. 23, art.24, art.25 din legea nr. 324/2006) cuprind dispoziții clare referitoare la condițiile de nominalizare, durata mandatului, garantarea destituirilor arbitrare corespunzator standardelor prevazute în **Recomandarea de Politică Generală nr. 2 a ECRI** (Capitol 5, Principiul 5, pct.4) precum și în **Rezoluția Adunării Generale ONU nr. 48/134 din 1993** (vezi în acest sens Rezoluția la Anexa 10, Capitolul Compunere și garanții de independență și pluralism, alin.1, teza intai și alin.3).

Consiliul dipune de **libertatea de a-și angaja personalul propriu, de a gestiona resursele proprii iar fondurile sunt aprobate de Parlament** în conformitate cu **Recomandarea nr. 2 a ECRI** (Capitol 5, Principiul 5, pct. 1, pct.2) și **Rezoluția Adunării Generale ONU nr. 48/134 din 1993** (vezi în acest sens Rezoluția la Anexa 10, Capitolul Compunere și garanții de independență și pluralism, alin.2 teza a doua).

Consiliul realizează **rapoarte anuale de activitate, independente și sunt supuse dezbaterii și aprobării Parlamentului** (art. 22 alin.2 din legea nr. 324/2006) corespunzator **Recomandării ECRI nr. 2** (Capitol 5, Principiul 5, pct. 3) și **Directivei Consiliului nr. 43/2000** (art. 13 alin.2 teza finala), **Rezoluția Adunării Generale ONU nr. 48/134 din 1993** (vezi în acest sens Rezoluția la Anexa 10, Capitolul Competențe și responsabilități pct.3 lit.a).

Consiliul acordă **asistență de specialitate victimelor discriminării** (art. 19 al.1 lit.e) conform **Recomandării ECRI nr. 7** (Capitol 5, pct. 24) și **Directivei Consiliului nr. 43/2000** (art.13 alin.2 teza intai).

Consiliul **investighează, constată, sancționează și monitorizează fapte de discriminare** (art.19 alin.1 lit.c, lit.d din legea nr. 324/2006) în conformitate cu **Directiva Consiliului nr. 43/2000** (art. 13 alin.2 teza a doua), **Recomandarea ECRI nr. 7** (Capitol 5, pct. 24) **Rezoluția Adunării Generale ONU nr. 48/134 din 1993** (vezi în acest sens Rezoluția la Anexa 10, Capitolul Principii cu privire la statutul comisiilor cu competente cvasi-jurisdictionale).

Consiliul elaborează și aplică **politici publice**, este responsabil cu **armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative** în domeniul nediscriminării (art. 18 alin.1 și alin.2 din legea nr. 324/2006) în conformitate cu **Directiva Consiliului nr. 43/2000** (art.13 alin.2 teza finala) și **Recomandarea ECRI nr. 7** (Capitol 5, pct.24) **Rezoluția Adunării Generale ONU nr. 48/134 din 1993** (vezi în acest sens Rezoluția la Anexa 10, Capitolul Competențe și responsabilități, pct. 3 lit. a i) și lit. b).

Transpunerea prevederilor Directivelor Consiliului European nr. 43/2000 și nr. 78/2000 prin adoptarea **legii nr. 324/2006 asigură alinierea legislației nediscriminare din România la acquis-ul comunitar în materia nediscriminării.**

Astfel cum prevede art. 6 alin.1 și alin.2 din Directiva Consiliului nr. 43/2000 trebuie avut în vedere că România a introdus prevederi mai favorabile în vederea asigurării protecției principiului tratamentului egal decât prevederile stipulate în Directiva, sub aspectul organismului specializat în combaterea discriminării, astfel încât, în nici o circumstanță, implementarea Directivei, prin modificarea legislației nediscriminare, nu poate constitui un motiv pentru o reducere a nivelului protecției împotriva discriminării deja prevăzută în România.

Potrivit art. 17 alin.1 din Directiva nr. 43/2000, România are obligația de a comunica Comisiei Europene toate informațiile necesare în aplicarea Directivei și în mod regulat la fiecare 5 ani.

Netranspunerea ori transpunerea necorespunzătoare a prevederilor Directivelor Consiliului nr. 43/2000 și nr. 78/2000 prin modificarea legii nr. 324/2006 poate declanșa o eventuală procedură de infringement împotriva României de către Comisia Europeană.

Prin urmare, orice inițiativă legislativă care are ca obiect desființarea organismului național care răspunde exhaustiv exigentelor art. 13 și 15 din Directiva 2000/43/EC, respectiv art. 17 și 18 din Directiva 2000/78/EC (în spetă CNCD), sub consecința reducerii sau chiar anihilării nivelului protecției împotriva discriminării în România, se prezumă *ab initio* a fi una discordantă dispozițiilor imperative ale dreptului comunitar și în deplină disonanță cu solicitările exprese ale Comisiei Europene în sensul nu doar al înființării, dar și al consolidării statutului Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, sub aspectul independenței organizatorice și funcționale în raport cu toate celelalte autorități publice din România.

Iar adoptarea unui astfel de act normativ ar conduce *de plano* la declanșarea procedurii de „infringement” la adresa României, de către Comisia Europeană.

Mai mult decât atât, se impune a se opina, contextualizat inițierii acestei propuneri legislative, faptul că deja Comisia Europeană a emis „Scrisoarea de somare – Încălcarea nr. 2012/2145” și „Scrisoarea de somare – Încălcarea nr. 2012/2145 - punerea în întârziere suplimentară”, prin care sesizează o problemă de transpunere defectuoasă a Directivei 78/2000/CE, respectiv Directivei 43/2000/CE, raportat la împrejurarea pronunțării de către Curtea Constituțională a României a deciziilor nr. 818, 819, 820, 821, 997 și 1325 din 2008, care declară dispozițiile O.G. nr. 137/2000 ca fiind neconstituționale în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că fie CNCD, fie instanțele judecătorești, are/au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

Prin aceste „somații”, Comisia Europeană ridică problema de transpunere defectuoasă a celor două directive, din perspectiva deciziilor Curții Constituționale a României care limitează competența CNCD, respectiv a instanțelor judecătorești, de a analiza, în vederea armonizării, prevederile actelor normative care contravin principiului nediscriminării.

Or, dacă pentru o atare limitare de competență, survenită prin deciziile instanței de contencios constituțional, Comisia Europeană a decis emiterea unei asemenea somații, devin lesne deductibile reacția și măsurile categorice pe care Comisia le-ar întreprinde la adresa României, în contextul „desființării” organismului național care răspunde exhaustiv exigentelor art. 13 și 15 din Directiva 2000/43/EC, respectiv art. 17 și 18 din Directiva 2000/78/EC (CNCD).

II.2. Obiecții *in concreto* cu privire la cele ce se constituie în „motive” de susținere a propunerii legislative în cauză

In exordium, se impune a se obiecta, sub o promptă și vehementă nuanță critică, cu privire la caracterul vădit „nociv” al unui atare demers inițiat de către un parlamentar al Parlamentului României, *a fortiori* circumscris calității oficiale a acestuia, împotriva uneia dintre instituțiile statului cu atribuții în domeniul protecției drepturilor omului, instituție a cărei misiune este aceea de a garanta respectarea și aplicarea principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care Romania este parte.

Demersul în speță poate fi calificat ca un veritabil „asalt”, *per se* contrariant și vexant, îndreptat împotriva existenței însăși a unei instituții publice din România (dincolo de gradul de adresabilitate, subînțeles, *ad homine*), a cărei înființare și consolidare statutară se conformează exigențelor imperative ale dreptului comunitar, respectiv Comisiei Europene.

De asemenea, CNCD replică, cu sobrietatea și rigorismul specifice unei autorități publice statale cu atribuții administrativ-jurisdicționale și garant al respectării drepturilor omului în condiții de egalitate și nediscriminare pe teritoriul României, față de viciera flagrantă a activității acestei instituții. În acest context, apreciem cele expuse ca „motive” de susținere a propunerii legislative (*de facto*, simple alegații menite să voaleze motivul real, subiectiv, care a stat la baza inițierii acestei propunerii legislative, de natura unui „act de tip vendetă” cauzat de împrejurarea că CNCD a angajat răspunderea juridică față de inițiatorul în cauză, ca urmare a constatării încălcării de către acesta a dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, deși acesta avea posibilitatea legală, ca orice cetățean care se supune legislației naționale, să conteste în justiție soluția respectivă), ca fiind nu doar unele neîntemeiate și gratuite, dar chiar insidioase și sedicioase, expuse *mala fide* la adresa unei autorități publice percepută și declarată în rapoartele organizațiilor internaționale (ex. institutul de cercetare Freedom House, care promovează democrația liberală în lume), ca fiind o „instituție cu un record de invidiat în domeniul corectitudinii politice”. Astfel de

afirmații, precum cele ce se constituie în „motivele” propunerii legislative, sunt vexatorii nu doar la adresa CNCD, dar implicit la adresa instanțelor din România (inclusiv a Î.C.C.J.), care, prin angajarea controlului judiciar asupra hotărârilor Consiliului, certifică în mod constant, într-o proporție considerabil ridicată, temeinicia și legalitatea soluțiilor adoptate de către CNCD în cadrul activității sale administrativ-jurisdicționale.

Astfel, opinăm că afirmații precum: „CNCD ar fi făcut dovada în decursul anilor că funcționează ca o instituție anti-românească și anti-națională...”; „CNCD s-ar fi remarcat prin amendarea tuturor românilor care au luat atitudine împotriva extremismului maghiar, devenind inclusiv un apărător al teroriștilor HVIM de la Târgu Secuiesc...”; „CNCD ar respinge pe bandă rulantă sesizările referitoare la discriminarea românilor în propria lor țară: „CNCD nu își îndeplinește rolul de apărător al drepturilor celor discriminați, ci are rolul de a le băga pumnul în gură românilor care își cer drepturile sau care au curajul să se exprime public împotriva distrugerii valorilor românești”, sunt dincolo de orice îndoială spurii (și evident nedemonstrate).

Din analiza întregii activități a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, indiferent de natura acesteia (administrativă, administrativ-jurisdicțională, contencioasă, expertizare judiciară, prevenire, monitorizare, reprezentare internațională), rezultă îndubitabil că aceasta își îndeplinește într-un mod profesionist și obiectiv mandatul special (generic) de garant al respectării drepturilor omului în condiții de egalitate și nediscriminare pe teritoriul României.

În susținerea celor relevate preceazător, este suficient să ne îndreptăm atenția doar asupra rezultatelor activităților de factură administrativ-jurisdicțională (activitatea de soluționare a petițiilor), contencioasă (activitatea de reprezentare a instituției în fața instanțelor judecătorești în contextul angajării controlului judiciar aplicat hotărârilor CNCD) și expertizare judiciară (activitate specială ce constă în oferirea unor opinii juridice de specialitate, consultative, tuturor instanțelor judecătorești naționale care judecă spețe cu obiect răspunderea civilă delictuală în domeniul nediscriminării), pentru a aprecia la un nivel remarcabil gradul de îndeplire a misiunii instituționale de către Consiliu. Aceste rezultate se regăsesc în rapoartele anuale ale CNCD, depuse în Parlamentul României, în condițiile art. 22, alin. 2 din O.G. nr. 137/2000R, modificată și completată prin Legea nr. 324/2006.

Circumscriș activităților de factură administrativ-jurisdicțională, în contextul exercitării atribuțiilor în domeniul investigării, constatării și sancționării faptelor de discriminare, corelativ competenței de soluționare, cu forță de adevăr legal, a unui litigiu juridic în domeniul nediscriminării, relevăm, lapidar, că CNCD soluționează toate petițiile după o procedură specială, care implică respectarea dreptului la apărare și a principiului contradictorialității, obiectivitate, neutralitate și imparțialitate în raport cu interesul părților (petenți și acuzați de discriminare), inclusiv în raport cu naționalitatea acestora.

Nimic din practica CNCD nu demonstrează faptul că această instituție publică cu atribuții administrativ-jurisdicționale „ar funcționa ca o instituție anti-românească și anti-națională...”; „ ar amenda toți românii care au luat atitudine împotriva extremismului

maghiar, devenind inclusiv un apărător al teroriștilor HVIM de la Târgu Secuiesc...”: „ ar respinge pe bandă rulantă sesizările referitoare la discriminarea românilor în propria lor țară”.

Dimpotrivă, ori de câte ori au fost constatate fapte de discriminare săvârșite împotriva cetățenilor români de naționalitate română, CNCD, ca în toate celelalte cazuri, a dispus soluții concordante legislației și procedurii speciale incidente în astfel de cazuri, respectiv a constatat caracterul discriminatoriu al faptelor reclamate (după caz, autosesizate), a sancționat contravențional (avertisment contravențional sau amendă), unde a fost cazul, și a recomandat înlăturarea efectelor discriminatorii și respectarea principiului nediscriminării.

În acest sens, indicăm hotărâri ale CNCD prin care s-au dispus astfel de soluții (anexate), *exempli gratia*: Hotărârea CNCD nr. 26/2007; Hotărârea CNCD nr. 696/2008; Hotărârea CNCD nr. 736/2008; Hotărârea CNCD nr. 815/2008; Hotărârea CNCD nr. 346/2009; Hotărârea CNCD nr. 644/2009; Hotărârea CNCD nr. 372/2011; Hotărârea CNCD nr. 373/2011; Hotărârea CNCD nr. 118/2012; Hotărârea CNCD nr. 197/2012; Hotărârea CNCD nr. 139/2012; Hotărârea CNCD nr. 313/2012; Hotărârea CNCD nr. 469/2012; Hotărârea CNCD nr. 473/2012; Hotărârea CNCD nr. 481/2012; Hotărârea CNCD nr. 554/2012; Hotărârea CNCD nr. 16/2013; Hotărârea CNCD nr. 29/2013; Hotărârea CNCD nr. 44/2013; Hotărârea CNCD nr. 65/2013; Hotărârea CNCD nr. 90/2013; Hotărârea CNCD nr. 328/2013; Hotărârea CNCD nr. 172/2013; Hotărârea CNCD nr. 148/2013; Hotărârea CNCD nr. 442/2013; Hotărârea CNCD nr. 512/2013; Hotărârea CNCD nr. 542/2013; Hotărârea CNCD nr. 559/2013; Hotărârea CNCD nr. 566/2013; Hotărârea CNCD nr. 598/2013; Hotărârea CNCD nr. 617/2013; Hotărârea CNCD nr. 744/2013; Hotărârea CNCD nr. 723/2013; Hotărârea CNCD nr. 114/2014; Hotărârea CNCD nr. 406/2014; Hotărârea CNCD nr. 495/2014; Hotărârea CNCD nr. 528/2014; Hotărârea CNCD nr. 33/2014; Hotărârea CNCD nr. 391/2014; Hotărârea CNCD nr. 545/2014; Hotărârea CNCD nr. 701/2014; Hotărârea CNCD nr. 5/2015; Hotărârea CNCD nr. 128/2015; Hotărârea CNCD nr. 274/2015; Hotărârea CNCD nr. 600/2015; Hotărârea CNCD nr. 384/2015; Hotărârea CNCD nr. 627/2015; Hotărârea CNCD nr. 5/2016; Hotărârea CNCD nr. 43/2016; Hotărârea CNCD nr. 79/2016; Hotărârea CNCD nr. 85/2016; Hotărârea CNCD nr. 110/2016 etc.

În mod similar, afirmăm că afirmația „strâmbă” a inițiatorului în speță, conform căreia „CNCD ar fi devenit un apărător al teroriștilor HVIM de la Târgu Secuiesc”, produce o profundă indignare.

Soluțiile adoptate de către o instituție cu atribuții administrativ-jurisdicționale (precum este CNCD), după o procedură specifică competenței de soluționare, cu forță de adevăr legal, a unui litigiu juridic în domeniul nediscriminării, nu pot fi, în mod obiectiv, responsabil, rațional și judicios, calificate ca fiind partinice „unor grupări teroriste”. O atare afirmație reflectă, *per se*, grave carențe logico-raționale.

Cazul exemplificativ invocat de către inițiator nu ar putea sub nicio formă să sprijine o atare ipoteză vădit lipsită de simțul rațiunii și al răspunderii.

În cazul respectiv, CNCD a constatat, prin Hotărârea nr. 261/2016 (anexată), efectele discriminatorii ale unui articol publicat în „Publicația Napoca News”, suportate nu de către cei la care se referă inițiatorul (numiții Beke Istvan și Szocs Zoltan), ci de către petenta în

cauză. Baricz Agnes - cetățean român de naționalitate maghiară, și, *in extenso*, de către toți cetățenii români de naționalitate maghiară.

Mai mult decât atât, hotărârea CNCD în cauză a fost supusă, în condițiile legii, controlului judecătoresc de către publicația sancționată (în cauză fiind sancționată publicația, ci nu persoana fizică Ionuț Țene, cum în mod eronat afirmă inițiatorul), instanța urmând fie să confirme legalitatea și temeinicia acestui act administrativ-jurisdicțional, fie, în sens contrar, să-l anuleze. Însă, chiar și în versiunea unei soluții judecătorești negative în cauză (soluție improbabilă), concluzia care s-ar putea desprinde ar fi aceea de netemeinicie și nelegalitate a hotărârii respective, circumscrisă *stricto sensu* obiectului respectivei cauze, fără a se putea face, în mod legal, rațional și judicios, conexiuni de genul celor expuse de către inițiatorul în speță.

De asemenea, continuând să dezavuăm teza iresponsabilă cum că „CNCD ar fi devenit un apărător al teroriștilor HVIM de la Târgu Secuiesc”, învederăm că, dimpotrivă, Consiliul fie a constatat anumite discriminări săvârșite de către persoane asociate public cu astfel de grupări, aplicând sancțiuni corespunzătoare, fie respinge în mod regulat petițiile înaintate de către astfel de persoane (*ad huc* fiind necesară precizarea că astfel de petiții sunt respinse ca nefondate, ci nu ca urmare a unei eventuale asocieri a petenților respectivi cu astfel de grupări, întrucât, într-un stat de drept, cu o societate democratică, astfel de bănuieli sau chiar asocieri nu neagă dreptul persoanei de a petiona, respectiv dreptul de protecție împotriva discriminărilor). În acest sens, anexăm, exemplificativ, hotărâri (în nr. de 14) ale Consiliului, prin care fie au fost constatate anumite discriminări și s-au aplicat sancțiuni corespunzătoare, fie au fost respinse ca nefondate petițiile în cauză – bunăoară petițiile numitului Csibi Barna (persoană notorie în legătură cu anumite reacții publice), prin care acesta reclama fapte de discriminare săvârșite de către instituții publice naționale sau de către cetățeni români de naționalitate română (contextualizat, se impune precizarea că, fie și dacă ar fi fost admise astfel de petiții, soluțiile s-ar fi circumscris reținerii incidenței legislației antidiscriminare, ci sub nicio formă vreunui intenții de favorizare a unor astfel de persoane – teza unei suspiciuni în acest sens fiind *per se* una elucubrantă).

În scopul notificării gradului apreciabil al activităților specifice ale CNCD, relevăm statistic, în continuare, rata considerabilă de promovare a examenului judiciar la care sunt supuse unele dintre hotărârile Consiliului.

De asemenea, în același scop, evidențiem rezultatele statistice ale demersurilor judiciare inițiate în scopul angajării răspunderii civile delictuale în materia nediscriminării, cu participarea CNCD în calitate de „expert judiciar”/consultant al instanțelor de judecată/monitor al tuturor cazurilor de discriminare săvârșite pe teritoriul României.⁶

⁶ Notificăm, *ad huc*, faptul că, prin reglementarea procedurii juridice a „sancționării civile” în domeniul nediscriminării, de competența exclusivă a instanței de drept comun, legiuitorul a urmărit ca judecata acțiunilor cu obiect „repararea prejudiciului cauzat prin acte și fapte de discriminare”, pe cale delictual-civilă, să se realizeze cu participarea procesuală obligatorie a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. În această împrejurare procesuală, forul consultativ-expert (CNCD) emite, *ex*

I. Tabel evidență statistică numerică (intervalul 2010 - 2015) privind nr. de dosare aflate pe rolul instanțelor de judecată ca urmare a contestării unora dintre hotărârile CNCD, respectiv soluțiile judecătorești pronunțate – fond/recurs:

2010	193	9	91
2011	222 (Nr. total de cauze subsumează atât cauzele intentate în cursul anului 2011, cât și pe cele a caror judecare s-a continuat din anul precedent)	9	100
2012	232 (Nr. total de cauze subsumează atât cauzele intentate în cursul anului	19	108

officio, "puncte de vedere cadru-directive", menite să învedereze legislația națională și comunitară antidiscriminare, respectiv mecanismul tehnico-juridic de interpretare și aplicare specific acestei legislații, sau, după caz, la solicitarea expresă a instanței, "expertize - opinii juridice de specialitate", în esență lucrări procesuale cu valoare de „consultanță judiciară” în domeniul egalității în drepturi și al nediscriminării. Participarea procesuală a CNCD în baza art. 27 din O.G. nr. 137/2000R privește toate cauzele judecătorești, indiferent de obiectul concret al acestora (conflicte de muncă, anulare de acte administrative, reziliere de contracte, refuzul de soluționare a unor cereri sau alte pretenții, drepturi bănești etc.), care vizează în sens larg principiul nediscriminării, intentate pe rolul tuturor instanțelor de judecată competente material și teritorial de pe întreg teritoriul României. *De facto*, Consiliul, printr-un nr. limitat de experți în materie, este nevoit să emită astfel de "expertize" în toate aceste cauze, fond și recurs, repartizate tuturor completelor de judecată din cadrul tuturor instanțelor de judecată competente material și teritorial de pe întreg teritoriul României. Se impune precizarea că în toate cauzele în care Consiliul a elaborat astfel de lucrări procesuale de specialitate, soluțiile judecătorești au fost pronunțate în acord cu acestea, unele dintre acestea fiind evaluate de către instanțe la cel mai înalt nivel profesional – *exempli gratia* Curtea de Apel Brașov, Sentința Civilă nr. 175/F/2011, prin care instanța de judecată pronunță o soluție în deplină armonie cu "opinia juridică de specialitate" formulată, în numele și pe seama Consiliului, de către șeful Serviciului Juridic, Contencios și Contracte al CNCD: "Această concluzie se impune cu atât mai mult cu cât rationamentul juridic foarte laborios și de înalt nivel academic argumentat, formulat în opinia juridică de specialitate emisă în cauză de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării...".

	2012. cat și pe cele a caror judecare s-a continuat din anul precedent)		
2013	258 (Nr. total de cauze subsumează atât cauzele intentate in cursul anului 2013, cat și pe cele a caror judecare s-a continuat din anul precedent)	25	136
2014	301 (Nr. total de cauze subsumează atât cauzele intentate in cursul anului 2014. cat și pe cele a caror judecare s-a continuat din anul precedent)	32 (9 dintre cauze dintre cele admise vizează fie aceeași hotărâre. fie cauze cu obiect similar. ceea ce presupune <i>de plano</i> o soluție unitară. sub consecința unificării statistice a acestor cazuri)	135
2015	319 (Nr. total de cauze subsumează atât cauzele intentate in cursul anului 2015, cat și pe cele a caror judecare s-a continuat din anul precedent)	49 (11 cauze dintre cele admise împotriva Consiliului nu au vizat fondul hotărârilor – existența/inexistența unei forme de discriminare. ceea ce denotă o neconcludență a acestora în ecuația statistică privind promovabilitatea examenului de temeinicie și legalitate a hotărârilor Consiliului)	166

* Legendă: Diferența dintre nr. de cauze judecate (admise și respinse)/an și nr. total de cauze judecătorești/an o reprezintă cauzele în curs de judecare (a căror judecare s-a continuat și definitivat în cursul anului următor).

II. Tabel evidență statistică numerică, pentru intervalul 2010 - 2015, privind cauzele în care CNCD a fost chemat în instanță, în calitate de expert în domeniul nediscriminării/autoritate consultativă pentru instanțele de judecată și monitor al cazurilor de discriminare, pentru care Direcția Juridică a CNCD a elaborat și înaintat opinii juridice de specialitate/puncte de vedere consultative cu privire la acțiunile promovate direct pe cale judecătorească, conform *art. 27 alin. 3 din O.G. nr. 137/2000*:

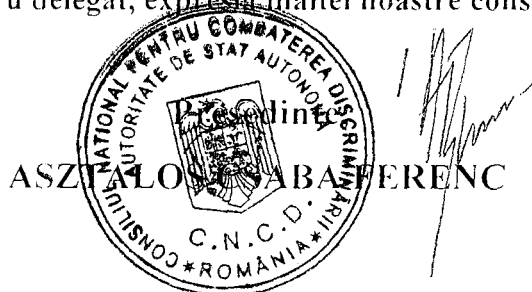
2010	515	754 - drepturi bănești 398 -- conflicte de munca, anulare acte, refuz solutionare cereri, reziliere contracte, altele.	529 (inclusiv actiuni din 2008-2010)	640 (inclusiv actiuni din 2008-2009)
2011	916	226 drepturi bănești 871 conflicte de munca, anulare acte, refuz solutionare cereri, reziliere contracte, altele.	678 (inclusiv actiuni din 2008-2010)	768 (inclusiv actiuni din 2009-2010)

2012	556	304 drepturi bănești 442 conflicte munca, anulare acte, refuz solutionare cereri, altele.	341 (inclusiv actiuni din 2010-2011)	427 (inclusiv actiuni din 2010- 2011)
2013	576	285 drepturi bănești 265 conflicte munca, anulare acte, refuz solutionare cereri, altele.	357 (inclusiv actiuni din 2012)	364 (inclusiv actiuni din 2012)
2014	526	290 drepturi bănești 580 conflicte de munca, anulare acte, refuz solutionare cereri, altele.	113 (inclusiv actiuni din 2013)	263 (inclusiv actiuni din 2013)
2015	680 (cauze totale pentru care CNCD a formulat puncte de vedere; Total = cauze intentante in 2014 + cauze intentate in 2015, pentru toate formulandu-se pdv-uri in 2015)	112 drepturi bănești 219 conflicte de munca, anulare acte, refuz solutionare cereri, altele.	143 (inclusiv actiuni din 2014)	284 (inclusiv actiuni din 2014)

III. Punctul de vedere al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării

Având în vedere considerentele invocate, Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării declară în mod categoric nu doar că nu susține propunerea legislativă în cauză, dar inclusiv că aceasta se prezumă *ab initio* a fi una discordantă dispozițiilor imperative ale dreptului comunitar și în deplină disonanță cu solicitările exprese ale Comisiei Europene în sensul nu doar al înființării, dar și al consolidării statutului Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, inclusiv sub aspectul independenței organizaționale și funcționale în raport cu toate celelalte autorități publice din România.

Vă rog să agreeți, domnule ministru delegat, expresia înaltei noastre considerații.

Elaborat de:

Șef Serviciu Juridic, Contencios și Contracte,
Cristian NUICĂ

A handwritten signature in black ink, which appears to be "Cristian Nuică", written over a horizontal line.